

SAGLIERO 11

Бюлетень Салезіянської Місіонерської Анімації

Видання Місіонерського Департаменту для Салезіянських спільнот і друзів Салезіянських місій

Жовтень, зазвичай, вважають місіонерським місяцем! Вся Церква вібрує і прокидається, визнаючи ще раз свій глибинний місіонерський корінь. Папа Франциск через своє послання до Світового Місійного Дня 2017 року нагадує нам також про синодальний і молодіжний рух, що ми уже проходимо разом: «Молодь є надією місії. Особа Ісуса і Добра Новина, проголошена Ним, продовжують захоплювати багатьох молодих людей» (№ 8). Це захоплення тільки що бачили і засвідчили у Вальдокко на обличчі кожного із молодих салезіян з усього світу учасники нещодавньої 148-ї місіонерської експедиції. Ми також спостерігали це із захопленням у багатьох провінціях по всьому світу, бачачи мужність і ентузіазм молодих людей, які щедро посвячують Богу і світу час свого життя через Салезіянську місіонерську волонтерську діяльність. Наша спільна місіонерська відповідальність, - каже Папа Франциск, - потребує «багатої уяви і творчості молоді» (№ 8). Ось молодь, яка відновлює місіонерський дух у наших обителях та провінціях. Тож, дозволимо їм тримати нас бадьорими і чуйними!

J. Basanés

вона заснована на перетворюючій силі Євангелія. Євангеліє є Доброю Новиною, що несе нам радість, адже пропонує нове життя: показує нам воскреслого Христа, який, даючи Свого животворящего Духа, стає Дорогою, Істиною і Життям для нас (Ів 14,6). *Дорога* запрошує нас слідувати за Ним з упевненістю і сміливістю. Слідуючи

за Ісусом, який є нашою *Дорогою*, ми переконаємося в *Істині* і отримуємо *Його Життя*, що є повним сопричастям з Богом Отцем у силі Святого Духа, що робить нас вільними від будь-якого егоїзму та є джерелом творчості в любові.

Місією Церкви не є поширення релігійної ідеології і не є пропозиція величної етики. Багато рухів у світі вміють виробляти високі ідеали або гарні етичні вирази. Завдяки місії Церкви, сам Ісус Христос продовжує проповідувати і діяти, і тому Церква представляє *кайрос*, сприятливий час спасіння в історії. Через проповідь Євангелія, Ісус стає нашим сучасником знову, так що ті, хто приймає Його з вірою і любов'ю, випробовує перетворюючу силу Духа Воскреслого, який робить плідними людину і створення, як це робить дощ із землею [...]

Слава Богу, не бракує визначних подій, які свідчать про перетворюючу силу Євангелія. Думаю, про вчинок студента Дінка, який пожертвував власним життям і прийняв смерть, захищаючи студента племені Нуер [...]. Ми можемо згадати і багато інших свідчень про те, як Євангеліє допомагає подолати закритість, конфлікти, расизм, трибалізм та сприяє примиренню, братерству і вмінню ділитися скрізь і серед усіх [...].

У цьому місіонерському місяці жовтні ми запрошуємо Вас ознайомитися з посланням Святішого Отця. Подаємо тут декілька уривків з нього:

«Цей день закликає нас знову замислитися над місією в серці християнської віри. Дійсно, Церква є місійною за своєю природою; якщо б вона не була місійною, то не була б Церквою Христовою, але звичайною асоціацією серед багатьох інших, і це, в кінцевому підсумку, призвело б до втрати її мети та до її зникнення. Таким чином, нам пропонують задати собі кілька питань, що стосуються нашої християнської ідентичності і наших обов'язків як віруючих. В світі, який заплутаний серед багатьох ілюзій, поранений великими розчаруваннями і розірваний численними братовбивчими війнами, які несправедливо зачіпають невинних, дуже актуальними є ці питання: Що є основою місії? Яке її серце? Якими є життєві позиції місії? [...]

Місія Церкви звернена до всіх людей доброї волі,

У ці дні в Римі ми радісно святкували визволення нашого співбрата, місіонера отця Тома Ужунналіла, який був викрадений в Ємені 4 березня 2016 року і звільнений у вересні цього року. Як усі Ви знаєте, він мав особливу зустріч з Папою і нашим Настоятелем. Виснажений фізично, втративши близько 30 кг., він розповів нам з великим спокоєм і миром про свій досвід. Ми зустріли його разом з групою місіонерів, які мали курс постійної формації в Римі. Залишаємо Вам деякі думки про його духовний апостольський досвід. Перше, що він попросив перед приїздом до Риму, це свята Тайна сповіді. Впродовж 18 місяців йому було важко без цього дару, яким є Сповідь.

Божественна Літургія: хоча він не мав можливості служити її так sacramентально, як це є зазвичай, о. Том відмовляв її напам'ять кожного дня. Більше того, він жертвував свій хрест як безперервну Євхаристію.

Він не міг читати, ходити, але лише думати... Ці роздуми стали безперервною молитвою за Церкву, Згромадження, молодь, убитих сестер, його місію в Ємені, Святішого Отця, а також за своїх викрадачів... Варто пригадати, що св. апостол Павло закликає нас: «моліться безперестанно...». Секрет безтурботності, з якою о. Том переживав своє викрадення, полягає у повному прийнятті Божої волі. Він сказав, що після того, як повністю довірив своє життя в руки Бога, щоб виконувати Його волю, відчув великий мир і це давало йому силу перебувати у спокої. Це прийняття Божої волі не є тільки внутрішнім даром, але також плодом послуху Згромадженню, яке довірило йому здійснювати доволі важке служіння в Ємені. За його словами, життя у послуху, як відповідь на Божу волю, є джерелом спокою і миру.

Бути свідком Христа: коли о. Том був ув'язнений, ісламістський командир, націлюючи на нього дуло автомата, запитав, чи він є мусульманином, отець Том відповів: «Я - християнин».

Як в особистому діалозі, так і під час конференцій, він виявляв велике вміння прощати. Звичайно, зберігав глибокий біль за вбитих сестер, але не тримав ненависть чи образу в своєму серці. Він говорив з повагою про своїх викрадачів.

Переконавання, що в Божому плані кожен має свою місію: кожен покликаний до місії, яка є особливою і неповторною.

Почуття вдячності постійно було присутнє під час промови отця Тома: подяка Богові за пережите і за визволення; подяка Пресвятій Діві Марії Помічниці християн, яку відчував близько; вдячність Церкві, Згромадженню, кожному християнину, який офірував свої молитви і жертви за його звільнення. Є багато свідчень простих віруючих, які на всіх континентах щоденно складати свої молитви і пожертви за нього.

Просимо Господа, аби продовжував посылати на свою таку велику ниву ще більше місіонерів, які палають бажанням через місійну діяльність служити Господеві.

о. Мартін Ласарте, СДБ

Свідчення салезіянської місіонерської святості

Отець П'єрлуїджі Камероні, СДБ, Генеральний Постулятор в справах канонізації святих

Блаженна Марія Тронкатті (1883-1969) - сестра-салезіянка Згромадження Дочок Марії Помічниці Християн, велика місіонерка в лісах Амазонки серед племені Шуар в Еквадорі, працювала тут з палким завзяттям, сприяючи розвитку питань про роль жінки і утворення вільного подружжя. Коли було оголошено про те, що тут у лісі вперше буде здійснене християнське Таїнство подружжя між представниками племені Шуар, які зробили свій вибір вільно, а не за наказом родичів - для сестри Марії Тронкатті це було великою радістю. Вона написала в одному зі своїх листів: «Ми всі є тут для них: для дорослого і малого, для хворого, для нецивілізованого і цивілізованого...»

Намірення Салезіянської Місійності

За салезіян в центрах професійної підготовки

Щоб центри професійної підготовки продовжували бути школою розвитку та християнської людяності гуманності в світі праці.

Професійне навчання є одним з найбільш характерних внесків, за якими Салезіяни відомі і цінуються у всьому світі. Воно продовжує залишатися в даний час одним з пріоритетів пасторальної діяльності для молоді: направляти і виховувати молодь, щоб вона могла увійти в світ праці. Ця дорогоцінна місія вимагає від нас професійної компетентності, виховної мудрості і євангельської сміливості, щоб дати змістовну відповідь на нові виклики світу праці.

